

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4644

гр. София, 07.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 07.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **7887** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод искова молба на В. Й. Ч. против Националната агенция за приходите /НАП/ за обезщетение в размер на 1000 /хиляда/ лева за причинени неимуществени вреди, вследствие на неизпълнение в достатъчна степен на задължението по чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на личните данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27. 04. 2016 г., ведно със законната лихва от 15. 07. 2019 г. /алтернативно от датата на завеждане на исковата молба/ до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

По делото е постановено Решение № 1263/26.02.2024г., в момента в процес на административна на книга по касационна жалба от НАП, с което Националната агенция за приходите е осъдена да заплати на ищцата сумата от 500 лева, представляваща обезщетение за претърпяни вреди, както и сумата от 45 лева, представляваща сторените разноски.

Със същото решение НАП е осъдена да заплати в полза на адв. Ю. сумата от 600 лева, представляваща претендираното одвакотско възнаграждение за трите производства, както следва: първоначално образуваното пред АССГ по АД № 1180/2019г., за ВАС по АД №11279/2020г., както и за настоящото производство по АД № 7887/2021г.

Постъпила е молба по чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК от процесуален представител на НАП с искане решението да бъде изменено в частта за разноските по отношение на адв. Ю..

Препис от молбата е изпратен на адв. Ю., която не е изразила становище в предоставения й седмодневен срок.

Съдът намира молбата за неоснователна по посочените в същата съображения. Същите са насочени към тезата, че невявяването на адв. Ю. в хода на касационното производство е предпоставка за лишаването й от хонорар. Последното не почива на нормативните предписания. Видно е, че делото пред ВАС е образувано по касационна

жалба, подготвена именно от адв. Ю., като е налице пълномощно за процесуално представителство, което включва всички процесуални действия, но не обвързва адвоката с физическото му явяване в проведеното съдебно заседание. Следователно, така изложеният мотив не доказва правото или задължението на съда да не присъди претендираните разноски.

Съдът обаче констатира очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението в частта относно присъдените разноски, както следва: Съдът е изложил съображения в мотивите на решението си, че на адв. Ю. следва да се заплатят 300 лева, представляващи адвокатско възнаграждение по компенсация, а е присъдил 600 лева с диспозитива. Последното очевидно представлява допуснатата техническа грешка и следва да бъде коригирана по реда на чл. 250 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 250 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ УВАЖАВА молба за изменение на решението в частта за разноските, подадена от юрисконсулт Т. от НАП на 15.03.2024г., като намали размера на присъденото адвокатско възнаграждение на адв. Ю..

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка, както следва:

В диспозитива на решението, вместо „ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на адв. С. Ю. сумата от 600 лева, представляваща адвокатско възнаграждение“ да се чете: „ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на адв. С. Ю. сумата от 300 лева, представляваща адвокатско възнаграждение“.

Определението подлежи на оспорване в седмодневен срок пред ВАС.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: